

■ Ἀπὸ τὸ Ὁρθόδοξο Ἀγιολόγιο τῆς Λύσεως

Ὁ Ἅγιος Ἄτταλος τοῦ Μπόμπιο † 10η Μαρτίου 626

Ὁ Ὅσιος Ἄτταλος γεννήθηκε στὴν Βουργουνδία ἀπὸ γονεὺς εὐγενεῖς, οἱ ὁποῖοι ἐμπιστεύθηκαν τὸν υἱό τους στὸν Ἅγιο Ἀρίγιο, Ἐπίσκοπο τῆς Γκάπ († 604), γιὰ νὰ διδαχθῆ τὰ πρῶτα γράμματα.

Στὴν ἀναζήτησι τελειοτέρας εὐαγγελικῆς ζωῆς, ὁ Ἄτταλος ἀποσύρθηκε στὴν Μονὴ Λερίνου. Καθὼς ὅμως δὲν εὗρισκε ἐκεῖ τὴν αὐστηρότητα, ἡ ὁποία ἐπικρατοῦσε ἐπὶ ἡγουμενίας Ἁγίου Ὀνωράτου († Μνήμη: 16η Ἰανουαρίου), ὑποτάχθηκε στὴν πνευματικὴ καθοδήγησι τοῦ Ἁγίου Κολομβανοῦ († Μνήμη: 23η Νοεμβρίου, [βλ. ἐδῶ](#)), στὴν Μονὴ Λουξεΐγ.

Μὲ τὴν ἀπόλυτη ἀποταγὴ καὶ τὴν ἀποκοπὴ κάθε σαρκικοῦ φρονήματος, ἀπέκτησε τὴν πλήρη ἐμπιστοσύνη τοῦ Γέροντός του, ὁ ὁποῖος τοῦ ἀνέθεσε τὴν διεύθυνσι τῆς Μονῆς, ὅταν τὸν ἐξώρισε ὁ Βασιλεὺς Θεοδώριχος.

Ὁ Ἄτταλος ὅμως, ὁ ὁποῖος προτίμησε ἀπὸ τὴν ἡγουμενία νὰ παραμείνῃ στὴν ὑπακοή, μετέβη στὴν Ἑλβετία νὰ συναντήσῃ τὸν Ἅγιο Κολομβανό, καὶ κατόπιν στὸ Μπόμπιο τῆς Λογγοβαρδίας, στὸ Μοναστήρι τὸ ὁποῖο μόλις εἶχε ἰδρύσει ὁ Ἅγιος.

Ἐκεῖ, μετὰ τὴν κοίμησι τοῦ Ἁγίου Κολομβανοῦ, ἐγίνε Ἡγούμενος, ἀλλὰ ἤλθε σὲ σύγκρουσι μὲ ὠρισμένους Μοναχοὺς, οἱ ὁποῖοι διεμαρτύροντο γιὰ τὴν μεγάλη του αὐστηρότητα.

Παρὰ τὴν πραότητα καὶ τὶς πατρικὲς παραινέσεις τοῦ Ἁγίου,

πολλοὶ ἀπὸ αὐτοὺς ἐγκατέλειψαν τὴν Μονή, μὲ πρόσχημα τὴν ἡσυχία, διαδίδοντας συκοφαντίες ἐναντίον τοῦ Ἡγουμένου τους.

Δὲν ἄργησε ὁμῶς νὰ φανῆ ἡ δικαιοσύνη τοῦ Θεοῦ καὶ ὁ πρωτεργάτης αὐτῆς τῆς ἀνταρσίας ἀπέθανεν ἔξαφνα ὕστερα ἀπὸ ὑψηλὸ πυρετό, ἐνῶ ὅσοι ἀπὸ τοὺς ἀδελφοὺς δὲν μεταμελήθηκαν, ἀπέθαναν καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ βίαιο θάνατο.

Ὁ Ὅσιος Ἄτταλος ἐξακολούθησε νὰ διευθύνῃ τὴν Μονή του μὲ τὴν βοήθεια τῆς θείας Χάριτος καὶ ἔγινε ὀνομαστὸς γιὰ τὰ Θαύματά του.

Πρῶος καὶ συγκαταβατικὸς ἀπέναντι στοὺς ἀνθρώπους, παρέμεινε ἄσπονδος ἐχθρὸς τῆς αἰρέσεως τοῦ Ἀρειανισμοῦ, τῆς ὁποίας ἕνας ἀπὸ τοὺς ὕστατους ὀπαδοὺς ἦταν ὁ Βασιλεὺς Ἀριοβάλδος τῶν Λογγοβάρδων.

Ἐλαβε τὴν πληροφορία, ὅτι ὁ Θεὸς θὰ τὸν καλοῦσε γιὰ μεγάλο ταξίδι καὶ ἐτακτοποίησε τὰ πάντα στὴν Μονή. **Ὅ**ταν τὸν κατέβαλε ὁ πυρετός, ἐζήτησε νὰ τὸν μεταφέρουν μέχρι τὸν Σταυρό, τὸν ὁποῖον εἶχε τοποθετήσῃ στὴν εἴσοδο τοῦ κελλιοῦ του, γιὰ νὰ τὸν ἀσπάζεται κάθε φορὰ πὸ ἐμπαινε. **Π**ροσεκύνησε ἔνδακρυς τὸν τίμιον Σταυρὸ, ἔδωσε τὶς τελευταῖες παρακαταθῆκες του στοὺς μαθητὲς του καὶ παρέδωσε τὴν ψυχὴ του στὸν Κύριο, στὶς 10 Μαρτίου 626.

*Τῷ δὲ ἐν Τριάδι Παναγίῳ Θεῷ,
τῷ ἐνδοξαζομένῳ ἐν τοῖς Ἁγίοις Αὐτοῦ,
προσκύνησις καὶ εὐχαριστία,
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν!*

